

Szeged 1907. november 2. I. A.

Kedves Barátom!

Visszaemlékezem arra az időre, amikor labora-
toriumomban a legprimitívebb felszereléssel
láttalak dolgozni és a legnagyobb nehézséget
lekiáradó törekedtetél központosító felfedezésedre
törekvésiteni, melyet szerényen egy „zavaró
episódusnak” neveztetél, mert tudományos kutá-
tásaidnak tulajdonképpeni céljától eltérített.

Te talán tudományos munkásságodban
elmerülve, azt az egész világ előtt dicsőséget
jelentő nagy kitüntetést is csak „zavaró
episódusnak” minősítetél!

Diadalodra büszke honfitársaid
közöttben a világ minden részéről meg-
nyilvánuló tiszteletadások és üdvözlések

ostroma a Te értéked és felfedezésed
jelentőségét nem növelheti.

Mi azonban, kik benned tudós
életünk legkiválóbb egyéniségét esedéljük,
ezen óriási jelentőségű világelismerés al-
kalmától azt kívánjuk, hogy életedben
még sokszor megjelenjék fel ilyen, "kavari"
epizodok" embertársaid javára és a magyar
tudomány dicsőségére.

Ért kívánjuk mi Néked és kedves
Hormáttartaróidnak

régi barátsággal

Pach Jenő és neje